

مقایسه تیپ شخصیتی D و فرسودگی حیاتی در افراد با و بدون بیماران قلبی

تورج هاشمی نصرت آباد^{*} نعیمه ماشینچی عباسی^{**}، لادن عدل نسب^{***}، جعفر بهادری خسروشاهی^{****}

^{*}دانشیار، گروه روانشناسی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

^{**}*کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران (نویسنده مسئول^۱)

^{****} دانشجوی دکترای دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

تاریخچه مقاله

دریافت مقاله: ۹۱/۷/۵

تجدیدنظر: ۹۱/۱۰/۱۰

پذیرش: ۹۱/۱۰/۱۰

Article History

Receipt: 2012.9.26

Revise: 2012.12.30

Acceptance: 2012.12.30

Comparison of Type D personality and Vital Exhaustion in Coronary Heart Disease (CHD) and Normal

*T. Hashemi Nosrat abad, **N. Mashinchiabasi, **L. Aadlnasab, ***J. Bahadorikhosroshahi

*. Associate professor, Department of Psychology University of Tabriz, Tabriz, Iran

**. Msc in Psychology, University of Tabriz, Tabriz, Iran

***. Ph.d, Student of Neuroscience, University of Tabriz, Tabriz, Iran

روانشناسی سلامت
فصلنامه علمی پژوهشی / شماره ۳ - پاییز ۱۳۹۱
Health Psychology/Vol.1. No3/Autom 2012

Abstract

Objective: The aim of this study was compared the personality types D and vital exhaustion in coronary heart disease (CHD) and normal.

Method: The population of the study includes all the students Tabriz University and the patients with coronary heart disease who consulted heart specialists. The sample of the study includes normal people and patients with heart diseases who were selected randomly in certain steps. The instruments for gathering data were standardized scales: Questionnaire of Denollet type D personality (TDPQ), Maastricht vital exhaustion Questionnaire (MVEQ) and demographic characteristics. Data were analyzed by using of descriptive statistics and research hypothesis the U Mann Whitney test was analyzed in SPSS.16 software.

Results: Results showed that there are differences between coronary heart disease and normal individuals of type D personality and its components (negative affect and social inhibition) and vital exhaustion.

Conclusion: The findings of important implications is for future research, prevention, psychopathology and treatment of health behaviors in patients with coronary heart disease.

Keywords: Type D personalities, negative affect, social inhibition, vital exhaustion, coronary heart disease

چکیده: هدف: نظر به اهمیت و تأثیر روزافروز عوامل روانی- اجتماعی در سلامت جسمی و تأثیر سیک زندگی نادرست در بروز بیماریهای قلبی- عروقی، هدف پژوهش حاضر مقایسه تیپ شخصیتی D و فرسودگی حیاتی در بیماران قلبی و افراد عادی بود. روش: طرح پژوهش حاضر یک طرح پس رویدادی یا علی مقایسه‌های است. جامعه آماری پژوهش کلیه دانشجویان دانشگاه تبریز و بیماران کرونری قلب مراجعه‌کننده به مطب‌های تخصصی قلب بودند. نمونه پژوهش ۲۰۰ نفر فرد بهنجار و ۱۵۰ بیمار قلبی بودند از نظر متغیرهای گروه سنی ۰ تا ۶۰ و سطح تحصیلات با گروه بیماران یکسان شده بودند، به شیوه تصادفی چند مرحله‌ای انتخاب شدند. برای گردآوری داده‌ها از پرسشنامه‌های تیپ شخصیتی دنلت، فرسودگی حیاتی ماستریخت و فرم مشخصات جمعیت شناختی استفاده شد. داده‌های به دست آمده با استفاده از روش‌های آمار توصیفی و آزمون یو-من- ویتنی توسط نرم افزار SPSS.16 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

پافته‌ها: نتایج پژوهش نشان داد که بین بیماران قلبی و افراد عادی از نظر تیپ شخصیتی D و مؤلفه‌های آن (اعاطه منفی و بازداری اجتماعی) و متغیر فرسودگی حیاتی تفاوت معنیداری وجود دارد. **نتیجه‌گیری:** این یافته‌ها نشان میدهد که تیپ شخصیتی D و فرسودگی حیاتی از متغیرهای تقریباً تاثیرگذار بر رفتارهای بهداشتی بیماران کرونر قلبی هستند. این نتایج، تلویحات مهمی در زمینه آموزش و مداخلات درمانی برای ارتقای کیفیت زندگی بیماران کرونری قلبی دارد که در مقاله مورد توجه قرار گرفته‌اند.

کلیدواژه‌ها: تیپ شخصیتی D، اعاطه منفی، بازداری اجتماعی، فرسودگی حیاتی، بیماری کرونری قلب

مقدمه

قلبی کمتر شناخته شده است (دنولت^۶، ۲۰۰۵). متغیر شخصیت، تعیینکننده مهمی در تجربه استرس است. اگرچه صفات عمدۀ و ثابت شخصیتی میتوانند به خوبی اثر استرسها را تبیین نماید، اما طی سالهای اخیر مطالعات انجام شده به منظور اکتشاف رابطه حوزه روانشناسی و حوزه کاردیولوژی که شامل عوامل شخصیتی نیز باشند، کاهش یافته است. این موضوع شاید به دلیل بحث انگیز شدن الگوی رفتاری مستعد A کننده بیماری قلبی تحت عنوان الگوی رفتاری سخنگ باشد. مناقشات در مورد الگوی رفتاری سخنگ A موجب شد متغیرهای شخصیتی در مطالعات قبلی موضوعیت خود را از دست بدهد. با این وجود در چند سال اخیر نظریه سخنگ شخصیتی D در زمینه بیماریهای قلبی توسط دنولت مطرح شده است که به نظر میرسد این سخنگ شخصیتی عامل مهمی در تبیین تفاوت‌های فردی در پاسخ به استرسها، همبودیها، عوارض قلبی، پیامدهای روانشناسی و خطر مرگ و میر به دنبال بیماریهای قلبی باشد (پدرسون^۷ و دنولت، ۲۰۰۳).

بنابراین یکی از متغیرهای مهم اثرگذار دیگر بر بیماری عروق کرونری، تیپ شخصیتی D است. مفهوم تیپ شخصیتی D بیانگر تعامل صفات ویژه‌ای است که ممکن است روی سلامتی اثرات زیانباری داشته باشد. تیپ شخصیتی D دارای دو مؤلفه است: ۱- عاطفة منفی^۸ که به تمایل تجربه عواطف منفی در طول زمان و موقعیت‌های مختلف اشاره میکند؛ ۲- بازداری اجتماعی^۹ که تمایل برای بازداری از بیان این هیجانات در تعامل اجتماعی است (دنولت، کوناردس، بروتسارت^{۱۰} و همکاران، ۲۰۰۳). دنولت و همکاران به این نتیجه رسیدند که تیپ شخصیتی D مستقل از

بیماری عروق قلبی از شایعترین علل مرگ و میر و ناتوانی در کشورهای صنعتی و در حال توسعه به شمار می‌رود (فونگ^۱، ۲۰۰۰). در ایران نیز شیوع بیماریهای عروق کرونر و مرگ و میر حاصل از آن رو به افزایش می‌باشد، به گونه‌ای که این بیماری ۰/۴۶ از علل مرگ و میر را به خود اختصاص میدهد و میزان بروز آن در ۱۰۰ هزار نفر، ۱۸۱/۴ میباشد. طبق برآورد به عمل آمده در سال ۱۳۸۰، روزانه ۳۱۷ نفر و سالیانه ۱۱۶ هزار نفر به علت این بیماری جان می‌سپرند (نقوی، ۱۳۸۰). به دنبال بیماری عروق کرونر معمولاً بیماران مشکلات متعددی مانند درد؛ تغییر در جریان خون بافتی؛ عدم تحمل فعالیت، سازگاری غیر مؤثر با بیماری، اضطراب و افسردگی (اسمنتر و بار^۲، ۲۰۰۴) تظاهرات روانی شدید، از بین رفتن امنیت کاری، کاهش فعالیتهای تفریحی، آینده نامطمئن و اختلال در روابط بین فردی و اینفای نقشهای خانوادگی را تجربه میکنند، که به شدت بر کیفیت زندگی آنان مؤثر است (مولینس^۳، ۱۹۹۵).

مرگ ناشی از بیماریهای قلبی در ایران ۲۵ تا ۴۵ درصد و میزان شیوع بیماریهای ایسکمیک قلب در کشور بالا گزارش شده است. علاوه بر مرگ و میر، این بیماری منجر به شیوع قابل توجه ناتوانی و کاهش کیفیت زندگی، تندرستی و بارآوری شده و علت عدمه هزینه‌های بهداشتی را تشکیل می‌دهد (گریگز^۴، ۲۰۰۵). استرسهای حاد و مزمن روانشناسی با آسیب‌شناسی بیماریهای قلبی-عروقی ارتباط دارد (روزانسکی، بلومتال و کاپلان^۵، ۱۹۹۹). اما متغیرهای تعیینکننده تجربه این استرسها به عنوان عامل خطر

-
- 6 . Denollet
 - 7 . Pedersen
 - 8 . Negative affect
 - 9 . Social inhibition
 - 10 . Conraads & Brutsaert

-
- 1 . internet addiction
 - 2 . Smeltzer & Bare
 - 3 . Mulinac
 - 4 . Grigs
 - 5 . Rozanski, Blumenthal & Kaplan

D به رفتارهای مربوط به تندرستی کمتر تمایل دارند و این امر منجر به افزایش سطح آشفتگی آنها می‌شود. (جونگ، دنولت، ون مله^۵ و همکاران، ۲۰۰۷) در پژوهشی بر روی بیماران قلبی نشان دادند که میزان افسردگی نسبت به تیپ شخصیتی D با وضعیت جسمانی و بهداشتی بیماران بیشتر مرتبط است. در مطالعه‌ای اثرات مکانیسم‌های تیپ شخصیتی D را بر رفتارهای مربوط به تندرستی و حمایت اجتماعی ۱۰۱۲ جوان سالم بهنجار انگلستانی و ایرلندی بررسی کردند. نتایج این پژوهش نشان داد که بیماران دارای تیپ شخصیتی D به انجام رفتارهای تندرستی ناسازگارانه نظر سیگار کشیدن، ورزش نکردن و داشتن یک رژیم غذایی بد تمایل بیشتری دارند. نتایج این مطالعه حاکی از این است که تیپ شخصیتی D پدیدآورنده عوامل پرخطر برای بیماری عروق کرونری می‌باشد و با پیش آگهی بد، وضعیت جسمانی آسیب دیده و پریشانی هیجانی ارتباط دارد (ویلیامز، کونور، چریتوفر^۶ و همکاران، ۲۰۰۸). پله، دنولت و زویسلر^۷ و همکاران (۲۰۰۹) با بررسی بر روی بیماران عروق کرونری و بیماران قلبی مزمن نتیجه گیری کردند که متغیرهای عاطفه منفی، افسردگی، اضطراب و بازداری اجتماعی از متغیرهای متمایزکننده بیماران عروق کرونری هستند. مطالعه یو^۸ و همکاران (۲۰۰۸) در چین نشان داد که شیوع تیپ شخصیتی D در میان بیماران قلبی و افراد عادی یکسان است. چینین به نظر می‌آید که علاوه بر نقش عاملهای شخصیتی در وقوع بیماریهای قلبی، برخی حالات هیجانی و احساسی نیز در پیش آگهی وقوع این بیماریها نقش دارند. در مطالعات انجام یافته بر روی بیماران قلبی بر نقش فرسودگی حیاتی نیز در این بیماری اشاره شده است (دنولت و هک^۹، ۲۰۰۱). همچنین روزنسکی و همکاران (۱۹۹۹) بیان میدارد که

عوامل دیگر، پیش‌بینی کننده مهمی برای بیماران عروق کرونری است و اثرات پایدار و مهمی روی کیفیت زندگی و تندرستی این بیماران می‌گذارد. محققان نشان دادند که تیپ شخصیتی D به طور کلی یک عامل خطرآفرین برای برایندهای نامطلوب تندرستی، کیفیت زندگی مرتبط با تندرستی و اشکال مختلف ناراحتی از جمله اضطراب، افسردگی و استرس پس از ضربه است (آکیورس، دنولت، هامینگ^۱ هامینگ^۱ و همکاران، ۲۰۰۵). در پژوهشی احمدپور مبارکه، احمدی، مظاہری و همکاران (۱۳۸۶) نشان دادند که تیپ شخصیتی D با خشم و بیماری کرونری رابطه معناداری دارد. در پژوهش دیگری حیدری (۱۳۸۰) نشان داد که افراد دارای تیپ شخصیتی D بیشتر مستعد ابتلاء به بیماریهای قلبی و عروقی هستند. برخی مطالعات نیز نشان داده‌اند که تیپ شخصیتی D از طریق متغیرهای دیگر منجر به کاهش سلامتی می‌شود. برای مثال تیپ شخصیتی D ممکن است با رژیم غذایی ضعیف و فقدان ورزش در رابطه باشد. رژیم غذایی نامناسب و عدم فعالیت بدنی با فشار خون و بیماریهای قلبی عروقی در رابطه است (کنوپس، گروت، کرومهوت^۲ و همکاران، ۲۰۰۴). پدرسون دنولت، آنگ، سریوس، اردمان و وان دونبر^۳ (۲۰۰۷) در پژوهشی نشان دادند که ۱۸ درصد از بیماران تیپ شخصیتی D دارند. تیپ شخصیتی D نسبت به بیماران غیر تیپ D به صورت معنیداری نمرات زیادتری در مقیاس وضعیت بهداشتی داشتند. در این مطالعه تیپ شخصیتی با بیش از ۳ تا ۶ برابر افزایش خطر کیفیت زندگی آسیبدیده در بیماران قلبی ارتباط داشت. مطالعه ۱۰۰۸ دنولت و همکاران (۲۰۰۴) نشان داد که تیپ شخصیتی D به عنوان پیش‌بینی کننده آسیب‌زای بالینی و پیامدهای روانی در بیماران قلبی می‌باشد. بروک، ماتینز، نیکلک^۴ و همکاران (۲۰۰۵) در پژوهشی با بررسی ۵۴۴ بیمار قلبی عروقی نشان دادند که افراد دارای تیپ شخصیتی

- 5 . Jonge, Denollet & Van Melle
 6 . Williams, O'Connor & Christopher
 7 . Pelle, Denollet & Zwisler
 8 . Yo
 9 . Heck

- 1 . Aquarius, Denollet & Hamming
 2 . Knoops, Groot Kromhout
 3 . Pedersen, Denollet, Ong & etal
 4 . Broek, Martens & Nyklicek

نظر گرفته‌اند که ممکن است بر تندرستی و طول عمر اثر بگذارد و نیازمند درمان روانشناختی و دارویی است (شروع، ۲۰۰۵). از سویی چنین به نظر میرسد که امروزه امروزه مداخلات طبی در درمان و پیشگیری بیماری - های قلبی با توفیقات چندانی رویرو نیستند، چرا که در تداوم و تشید این بیماریها، نقش عوامل روانشناختی، شخصیتی، سبک زندگی و حالات هیجانی و احساسی غیر قابل انکار است. به هر حال مطالعات متعددی در کشورهای دیگر، رابطه شخصیت تیپ D و فرسودگی حیاتی با بیماری‌های کرونری قلبی را مورد بررسی قرار داده‌اند، اما در ایران تاکنون پژوهشی به صورت مستقیم بین تیپ شخصیتی D و فرسودگی حیاتی با بیماری کرونری قلبی انجام نشده است. از این رو هدف پژوهش حاضر مقایسه تیپ شخصیتی D و فرسودگی حیاتی در بیماران کرونری قلبی و افراد عادی بود.

روش

طرح پژوهش حاضر یک طرح پس رویدادی یا علی مقایسه‌ای است و تیپ شخصیتی D و فرسودگی حیاتی دو متغیر پیشین هستند که رابطه آنها با بیماری کرونری قلب به عنوان متغیر ملاک (در دو گروه افراد بیمار و سالم) مقایسه می‌شود. جامعه آماری این پژوهش در جامعه بهنجهار را کلیه دانشجویان دانشگاه تبریز و جامعه بیماران قلبی را کلیه بیماران قلبی مراجعه کننده به مطبهای تخصصی پزشکان تشکیل داده بودند. نمونه پژوهش در جامعه افراد بهنجهار ۲۰۰ نفر بودند که به صورت نمونه‌گیری خوشبای انتخاب شدند. از ۲۰۰ دانشجوی مورد مطالعه ۵۲ درصد زن و ۴۷ درصد مرد بودند. میانگین سنی آنها برابر با ۲۱/۳۴ سال با انحراف معیار ۱/۹۷ بود. از نظر وضعیت تأهل ۱۰/۴ درصد متاهل و ۸۹/۶ درصد آنها مجرد بودند. نمونه بیماران قلبی نیز شامل

فرسودگی حیاتی در بیماران قلبی، نتیجه سبک زندگی ناسالمی است که این افراد در پیش می‌گیرند. این سبک زندگی ناسالم، مؤلفه‌هایی از قبیل رژیم غذایی نادرست، عدم ورزش کردن، سیگار کشیدن و تعلل ورزی را شامل می‌شود. در این راستا (کارنی، فردنلند، جاف^۱ و همکاران، ۲۰۰۴) توضیح می‌دهد که فرسودگی (خستگی) حیاتی یک حالت ذهنی است که با خستگی، تضعیف روحیه و کج خلقی مشخص می‌شود. مارتز نیز عنوان می‌کند که فرسودگی حیاتی یک حالت ذهنی و روانی است و مواقعي که فرد از خستگی غیر معمول، کاهش انرژی و احساس افسردگی شکایت می‌کند، ظاهر می‌شود. مطالعات کوب و همکاران (۱۹۹۴) نشان میدهد که خستگی حیاتی با افزایش خطر رویدادهای قلبی به دنبال آثیوپلاستی کرونری همراه است. از طرفی مطالعه پدرسون و میلد (۲۰۰۱) حاکی از آن است که تیپ شخصیتی D قادر است خستگی حیاتی را در بیماران کرونری و سایر بیماران قلبی پیشینی کند. همچنین پتدرسون و دنولت (۲۰۰۳) نشان دادند که شدت فرسودگی حیاتی بعد از مداخلات درمانی به قوت خود باقی می‌ماند و گاه افزایش میابد و زمینه را برای وقوع عود بیماری مهیا می‌کند. بنابراین فرسودگی حیاتی مثل تیپ شخصیتی D یک ریسک فاکتوری است که با افزایش شیوع بیماری قلبی و مرگ و میر ناشی از این بیماریها همراه است.

در هر صورت، چه فرض اثرات مستقیم و چه فرض اثرات غیر مستقیم تیپ شخصیتی D را پذیریم، آنچه از یافته‌های مطالعات متعدد برمی‌آید این است که افراد با تیپ شخصیتی D در مقایسه با سایر انواع تیپ شخصیتی D در معرض خطر فراینده بیماری های قلبی عروقی و خستگی حیاتی قرار دارند و محققان این نوع شخصیت را به عنوان یکی از عوامل آسیب شناختی در

1 . Carney, Freedland & Jaffee

در پژوهش دیگری ضریب الگای کرونباخ خرده مقیاس عاطفه منفی ۰/۸۸ و خرده مقیاس بازداری اجتماعی ۰/۸۰ و ضریب اعتبار همزمان این مقیاس با مقیاس تیپ شخصیتی A ۰/۶۳ گزارش شده است (جونگ و همکاران، ۲۰۰۰).

۲- پرسشنامه فرسودگی حیاتی ماستریخت^۲: این پرسشنامه توسط ماستریخت ساخته شده و شامل ۲۰ سؤال است. هر آیتم بر حسب مقیاس سه درجه ای (خیر=۲، نیز=۱، بلی=۰) ارزیابی میشود. کمترین نمره صفر است و بیشترین نمره ۴۲ است. نمره بالا، نشاندهنده سطح شدید فرسودگی حیاتی است. نمره متوسط در جمعیت سالم ۷/۸ است (اپلز، بار، وندربول و همکاران، ۲۰۰۵). السنون (۲۰۰۲) در مطالعه‌ای پایایی این پرسشنامه را براساس الگای کرونباخ ۰/۹۲ گزارش کرده است. همچنین در پژوهش حاضر نیز ۰/۸۶ به دست آمد. از سویی روایی این پرسشنامه نیز براساس نظر روانشناسان مورد تأیید قرار گرفت.

روش اجرا: بعد از انتخاب نمونه مربوط به افراد بیمار، پرسشنامه‌های استفاده شده در این پژوهش بین افراد پیش و پس از جمعاًوری آنها، نمونه مربوط به افراد عادی نیز په صورت همتا شده انتخاب و به پرسشنامه‌های مورد نظر پاسخ دادند. در مرحله بعدی داده‌های به دست آمده از این پرسشنامه‌ها، توسط نرم افزار SPSS.16 مورد تجزیه تحلیل قرار گرفتند. از سویی برای تحلیل داده‌ها از روش‌های آمار توصیفی و آزمون یو-من ویتنی استفاده شد

یافته‌ها

جدول ۱ یافته‌های توصیفی متغیرهای پژوهش را در دو جنس نشان می‌دهد.

۱۵۰ نفر از مراجعه کنندگان به چهار مطب تخصصی قلب در شهر تبریز بودند که تشخیص بیماری کرونری قلب برای آنها داده شده بود. گروه بیماران مبتلا CHD نیز از نظر متغیرهای گروه سنی، سطح تحصیلات و وضعیت تأهل با گروه بهنگار یکسان بودند. همچنین افراد بهنگار نیز از نظر عدم سابقه بیماریهای جسمانی مهم و اختلالات روانشناختی مورد بازبینی قرار گرفتند.

برای جمعاًوری داده‌ها از ابزارهای زیر استفاده شد:

۱- مقیاس تیپ شخصیتی D^۱: برای سنجش تیپ شخصیتی دانشجویان از مقیاس تیپ شخصیتی D استفاده گردید (دنولت، ۱۹۹۸). این مقیاس مشتمل بر ۱۴ آیتم بود که ۷ آیتم آن هیجانپذیری منفی (تمایل به تجربه هیجانات منفی) و ۷ آیتم دیگر نیز بازداری اجتماعی (تمایل به عدم ابراز هیجانات در تعاملات اجتماعی) را میسنجید. همه آیتمها براساس یک طیف پنج درجه‌ای لیکرت (غلط، نسبتاً غلط، بی نظر، نسبتاً درست و درست) درجه بندی شده‌اند. سازنده مقیاس ضریب اعتبار مقیاس را با استفاده از روش بازآزمایی، ۰/۷۸، برای هیجانپذیری منفی و ۰/۸۷ برای بازداری اجتماعی گزارش کرد. در پژوهشی مسعودنیا (۱۳۹۰) ضریب اعتبار و همسانی درونی آیتمهای مؤلفه هیجانپذیری منفی و بازداری اجتماعی از سازه تیپ شخصیتی D به ترتیب برابر با ۰/۸۲ و ۰/۷۳ گزارش گردید. همچنین در پژوهش دیگری احمدپور مبارکه و همکاران (۱۳۸۶) میزان پایایی این مقیاس را با استفاده از الگای کرونباخ و روش بازآزمایی برای کل مقیاس به ترتیب ۰/۸۵ و ۰/۹۲ به دست آورد. از سویی روایی این مقیاس نیز با مقیاس سلامت کلی

و زیرمقیاس افکار منفی پرسشنامه تعامل اجتماعی گلاس به ترتیب ۰/۵۵ و ۰/۵۲ گزارش گردیده است که نشاندهنده روایی همزمان مقیاس است.

2. Maastricht Vital Exhaustion Questionnaire (MVEQ)
3 . Appels , Bar & Vander pol

1 . Type D Personality Scale

مقایسه تیپ شخصیتی D و فرسودگی ...

جدول ۱. میانگین و انحراف معیار متغیرهای مختلف در بیماران کرونر قلبی و افراد سالم

مقیاس آزمودنی‌ها شاخص‌های آماری	بیماران قلبی			
	افراد بهنجار	میانگین	انحراف معیار	بیماران قلبی
	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار
عاطفه منفی	۳۰/۲۳	۱۱/۸۴	۴۱/۵۱	۱۰/۶۹
	مردان	۲۵/۷۰	۱۱/۱۴	۱۳/۵۶
	کل	۲۷/۸۵	۱۱/۷۰	۱۳/۲۱
بازداری اجتماعی	زنان	۱۴/۵۲	۵/۵۲	۱۵/۳۰
	مردان	۱۳/۴۱	۴/۹۸	۱۲/۲۰
	کل	۱۳/۹۲	۵/۲۶	۱۳/۵۵
مقیاس کل	زنان	۴۴/۸۵	۱۵/۷۲	۵۶/۸۲
	مردان	۳۹/۱۱	۱۴/۵۳	۴۴/۳۲
	کل	۴۱/۷۷	۱۵/۳۵	۴۹/۷۸
فرسودگی حیاتی	زنان	۱۰/۱	۲/۸	۲۷/۶
	مردان	۸/۹	۱/۸۹	۲۸/۸
	کل	۱۱/۱	۳/۱	۲۹/۴

بیمار از لحاظ متغیرهای پژوهش از آزمون آماری لوین استفاده شد تا مشخص شود آیا واریانس های دو گروه همگون هستند یا نه؟ در صورتی که واریانس های همگون نباشد، لازم است که از شاخص های غیر پارامتریک استفاده شود؛ که نتایج در جدول ۲ گزارش شده است.

مندرجات جدول ۱ نشان میدهد که در کلیه شاخصهای تیپ شخصیتی D و فرسودگی حیاتی، میانگین گروه بیماران نسبت به گروه عادی بیشتر است و از سویی پراکندگی این شاخص در گروه بیمار نسبت به گروه عادی بیشتر است. از سویی برای بررسی تفاوت بین دو گروه عادی و

جدول ۲. آزمون همگونی واریانسها: آزمون لوین

سطح معنیداری	F	خطای معیار میانگین	میانگین	شاخص‌های آماری گروهها	
				تیپ شخصیتی D	گروه بهنجار
۰/۰۰۰۱	۱۳/۱۳	۰/۵۲	۱۵/۳۶	۴۱/۷۷	گروه بهنجار
		۱/۴۱	۱۸/۵۸	۴۹/۷۸	گروه بیمار
۰/۰۰۰۱	۳/۴	۰/۱۰	۳/۱	۱۱/۱	گروه بهنجار
		۰/۴۵	۴/۲	۲۹/۴	گروه بیمار

همان گونه که در جدول ۲ دیده میشود، F به دست آمده از آزمون لوین در تیپ شخصیتی D و فرسودگی

حیاتی به ترتیب برابر $13/13$ و $3/4$ است که در سطح

جدول ۳. مقایسه افراد بهنجار و افراد بیمار: آزمون یو-من - ویتنی

				شاخصهای آماری		گروهها	
		مجموع	میانگین	تعداد			
		بو-من- ویتنی	رتبه	رتبه			
						گروه بهنجار	
۰/۰۰۱		۵۴۴۲۴/۲۴	۴۳۳۳۰.۹/۵	۴۹۸/۰۶		تپ شخصیتی D	
			۱۱۲۱۸۰/۵	۶۴۴/۷۲		گروه بیمار	
۰/۰۰۱		۴/۶۷	۱۲۰	۸		گروه بهنجار	
			۳۴۵	۲۳		فرسودگی حیاتی	
						گروه بیمار	

تنش با رهاسازی کاته کولا مینها و کورتیکواستروییدها می تواند تراکم پلاکت های خونی و انقباض رگ های خونی شریان کرونر را افزایش دهد و در نتیجه خطر لخته شدن خون درون شریان افزایش می یابد (مولر، توفلر و استون، ۱۹۸۹). تبیین دیگر این است که متغیرهای روانشناسی و شخصیتی نیز ممکن است بیماری عروق کرونر را از طریق مسیرهای رفتاری از جمله اختلال در عملکرد رفتار یا شکست در رفتارهای مثبت مرتببا سلامت تحت تأثیر قرار دهند.

همچنین میتوان بیان کرد که شرایط استرس زا موجب ترشح آدرنالین شده و ضربان قلب را افزایش می دهد و این امر سبب ناراحتی قلبی - عروقی می گردد (کونانات، ۲۰۰۳، ۲۰۰۳). به عبارت دیگر، در نتیجه تغییراتی مانند افزایش ضربان قلب و بالا رفتن فشار خون، نیاز قلب به اکسیژن افزایش می یابد و این خود می تواند در افرادی که بیماری قلبی دارند، سبب حمله قلبی شود. به علاوه، تپ شخصیتی D و مؤلفه های آن در بلندمدت می توانند به دیواره شریان کرونری صدمه بنزنند و بیماری کرونر قلبی را تسریع و تشدید نمایند. پاسخ استرس با رهاسازی کاتکولا مینها و کورتیکواستروییدها، می تواند تراکم پلاکت های خونی و انقباض رگ های خونی شریان کرونر را افزایش دهد و در نتیجه خطر لخته شدن خون درون شریان افزایش می یابد (رستمی، رحیمیان و بشارت، ۱۳۸۷). تبیین دیگر این است که متغیرهای روانشناسی و شخصیتی نیز ممکن است بیماری کرونر قلبی را از طریق مسیرهای رفتاری از جمله اختلال در عملکرد رفتار یا

مندرجات جدول ۳ نشان میدهد که تفاوت دو گروه بیمار و عادی در تپ شخصیتی D از نظر آماری معنیدار است و این معنیداری نشان میدهد که گروه بیماران قلبی نسبت به گروه عادی، نشانه های تپ شخصیتی D بیشتری دارند. همچنین تفاوت دو گروه عادی و بیمار در متغیر فرسودگی حیاتی معنیدار است و این معنیداری نشان می دهد که بین دو گروه تفاوت معنیداری وجود دارد.

بحث و نتیجه گیری

نتایج پژوهش نشان داد که بین دو گروه بیماران قلبی و افراد عادی از لحاظ تپ شخصیتی D و فرسودگی حیاتی تفاوت معنیداری وجود دارد. این یافته با نتایج پژوهش های (جونگ و همکاران، ۲۰۰۷؛ دونلت و همکاران، ۲۰۰۳) همسو است. این نتایج حاکی از این است که تنش-های ناشی از تپ شخصیتی D از طریق تغییرات رفتاری و فیزیولوژیکی بر سلامتی اثر می گذارد. افراد دارای تنش بالا تمایل افراطی به انجام رفتارهایی دارند که امکان بیمار شدن و آسیب دیدن آنها را افزایش میدهد (سارافینو، ۲۰۰۲). همچنین شرایط تنفسزا موجب ترشح آدرنالین و نورآدرنالین شده و ضربان قلب را افزایش میدهد که این امر سبب ناراحتی قلبی عروقی می گردد. به عبارت دیگر، در نتیجه تغییراتی مانند افزایش ضربان قلب و بالا رفتن فشار خون، نیاز قلب به اکسیژن افزایش می یابد و این خود میتواند در افرادی که بیماری قلبی دارند، سبب حمله قلبی شود. به علاوه، تپ شخصیتی D و مؤلفه های آن در دراز مدت میتوانند به دیواره شریان کرونری صدمه زده و بیماری عروق کرونر را تسریع و تشدید نمایند. پاسخ

عدم کنترل سایر اختلالات روانی و جسمانی بیماران قلبی، می‌تواند تعیین نتایج را با محدودیت مواجه سازد. همچنین عدم همگن بودن بیماران قلبی از نظر نوع بیماری، میتواند تعیین نتایج را با محدودیت مواجه سازد. بنابراین پیشنهاد میشود در پژوهش‌های آتی سایر وضعیت‌های روانشناختی و جسمانی بیماران قلبی کنترل شود و گروه‌های همگن بیماران قلبی مورد مطالعه قرار گیرد و از سوی تأثیر عوامل تعديل‌کننده در وقوع بیماری‌های قلبی نیز مدنظر قرار گیرد.

سپاسگزاری

نویسنده‌گان بر خود لازم میدانند که از کلیه دانشجویان دانشگاه تبریز و کلیه بیماران قلبی کرونری در اجرای این تحقیق حمایت‌های همکاری کردند، تشکر و قدردانی نمایند.

منابع

تقوی، م. (۱۳۸۲)، سیمای بیماری و مرگ و میر در هیجده استان کشور در سال ۱۳۱۰، تهران، معونت سلامت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، نشر تندیس.

حیدری، ل. (۱۳۸۰)، «بررسی تیپ شخصیتی افرادی که دچار انفارکتوس میوکارد شده‌اند»، پایاننامه دکترای پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین. رستمی، ر؛ رحیمیان، ا؛ بشارت، م. (۱۳۸۷)، «مقایسه استرس زناشویی بیماران مبتلا به اختلال کرونری قلب و افراد سالم»، مجله علوم روانشناختی، ۲۵، ۲۳-۲۵.

مسعودنیا، ا. (۱۳۹۰)، «رابطه بین تیپ شخصیتی D و مؤلفه‌های آن با سلامت عمومی در دانشجویان»، مجله علوم رفتاری، ۲۵(۲): ۱۴۳-۱۴۹.

گریگس، آ؛ لوسکالزو، ک. (۲۰۰۵)، مبانی داخلی طب سیسیل، ترجمه گروه مترجمین انتشارات تیمورزاده، تهران، نشر طبیب. ۱۳۸۶.

شکست در رفتارهای مشتبه مرتبط با سلامت تحت تأثیر قرار دهنده. همچنین نتایج پژوهش حاضر با این نتیجه‌گیری که عوامل روانشناختی به ویژه تیپ شخصیتی D نقش مهمی در بیماری‌های کرونر قلبی دارند، همسویی دارد (کودیلکا و همکاران، ۲۰۰۴).

از طرفی در خصوص نقش فرسودگی حیاتی در بروز بیماری‌های قلبی میتوان به دیدگاه رازنسکی اشاره نمود. وی عنوان میکند که فرسودگی حیاتی در وقوع رخدادهای قلبی از دو طریق عمل میکند. از یک سو فرسودگی حیاتی میتواند با زمینه‌سازی عادت‌های ناسالم زندگی در شکل گیری رخدادهای قلبی، نقش خود را ایفا کند و از سوی دیگر فرسودگی حیاتی با راه اندازی سازوکارهای پاتوفیزیولوژیایی ویژه، قادر است وقوع بیماری‌های قلبی را تسريع کند. در این ارتباط، (الاما ۱۹۹۷) نشان داده است که افراد دچار فرسودگی حیاتی به اختلالات خواب همراه با خمیازهای متوالی مبتلا هستند و این الگوهای خواب با انسداد کرونری قلب همبستگی دارند. همچنین ویلانسکی (۲۰۰۲) نشان داده است که در افراد افسرده، زمان خواب با امواج آرام کوتاه است و این ویژگی در افراد دچار مشکلات قلبی به ویژه انسداد کرونری قلب به وفور مشاهده میشود. همچنین رایکونن (۱۹۹۶) بیان میکند که در افراد دچار فرسودگی حیاتی، وقوع سندروم فرسودگی تأثیرات معکوس بر روی فاکتورهای لخته خونی دارد. از این‌رو در مراحل انتهایی حمله‌های قلبی، سطوح بالای فاکتورهای خونی، خطر تشکیل ترومبوز را افزایش داده و نهایتاً سندروم کرونری حاد با افزایش گنجایش فیبرینولیتیک و افزایش ذخیره فیبریها به وقوع می‌پیوندد.

از سویی با توجه به اینکه تیپ شخصیتی D و فرسودگی حیاتی یکی از عوامل بیماری کرونری قلب است؛ اما باید به این موضوع نیز توجه کرد که ممکن است بیماری قلبی به علت طولانی شدن مدت بیماری به تدریج به افسرده‌گی و اختلال‌های روانی مبتلا شوند و از آنجایی که افسرده‌گی یکی از عوامل‌های مهم تیپ D و فرسودگی حیاتی است؛ لذا امکان دارد بالا بودن نمرات بیماران در تیپ مورد نظر ناشی از این نوع افسرده‌گی باشد. بنابراین

- Aquarius, A. E.; Denollet, J.; Hamming, J. F.; de Vries, J. (2005), "Role of disease status and type D personality in outcomes in patients with peripheral arterial disease", *American Journal Card*; 96:996-1001.
- Appels, A.; Bar, F.; vander Pol, G.; Erdman, R.; Assman, M.; Trijsburg, W.; Van Diest, R.; Van Dixhoorn, J.; Mendes de Leon, C. (2005), "Effects of treating exhaustion in angioplasty patients on new coronary events: results of the randomized exhaustion intervention trial (EXIT)", *Psychosom Med*; 67:217-23.
- Broek, P.; Martens, K.; Nyklicek, E.; Voort, I.; Susanne, P. (2007), "Increased emotional distress in type-D cardiac patients without a partner", *J Psychosom Res*; 63(1): 41-9.
- Carney, R. M.; Freedland, K. E.; Jaffe, A. S.; Frasure-Smith, N.; Lesperance, F.; Sheps, D. S.; Glassman, A. H.; O'Connor, C. M.; Blumenthal, J. A.; Kaufmann, P. G.; Czajkowski, S. M.; (2004), "Depression as a risk factor for post-MI mortality", *Journal of the American College of Cardiology* 44, 472-474.
- Denollet, J. (1998), "Personality and coronary heart disease: The type-D scale (DS16)", *Ann Behav Med*; 20(2): 209-15.
- Denollet, J.; Conraads, V. M.; Brutsaert, D. I.; Clerck, L. D.; Stevens, W. J.; Vrints, C. L. (2003), "Cytokines and immune activation in systolic heart failure: The role of type-D personality", *Brain Behav Immun*; 17(4): 304-9.
- Denollet, J. (2005), "DS14: standard assessment of negative affectivity, social inhibition, and Type D personality", *Psychosom Med*; 67(1):89-97.
- Denollet, J.; Vaes, J.; Brutsaert, D. L. (2000), "Inadequate response to treatment in coronary heart disease: adverse effects of Type D personality and younger age on 5 year prognosis and quality of life", *Circulation*, 102, 630-5
- Grigs, A.; Loskalzo, K. (2005), "[Internal principles of Cecil medicine]", 1st ed. Tehran: Teimoorzadeh; 15-6.
- Jonge, P.; Denollet, J.; Van Melle, J.; Kuyper, A.; Honig, A.; Hschene, A. et al. (2007), "Association of type-D personality and depression with somatic health in myocardial infarction patients", *J Psychosom Res*; 63(5): 477-89.
- Koops, K. T.; De Groot, L. C.; Kromhout, D.; Perrin, A. E.; Moreiras-
- Varela, O.; Menotti, A.; Van Staveren, W. A. (2004), "Mediterranean diet, lifestyle factors, and 10 year mortality in elderly European men and women: The HALE project", *J Am Med Associat*; 292:1433-9.
- Kudielka, B. M.; Van Kane, R.; Gander, M. L.; Fischer, J. E. (2004), "The interrelationship of Psychosocial risk factors for coronary artery disease in a working population", *Behavior medicin*, 30(1), 35-4.
- Mulinac M. (1995). Cardiac Rehabilitation Programs and Problem of Patient Dropout. *Rehabilitation Nurse*; 2(2):90-92.
- Muller, J. E.; Tofler, G. H.; Stone, P. H. (1989), "Circadian variation and triggers of onset of acute cardiovascular disease", *Circulation*; 79(5): 733-43.
- Pedersen, S. S.; Denollet, J. (2003), "Type D personality, cardiac events, and impaired quality of life: a review", *Eur J Cardiovasc Prev Rehabil*; 10(4): 241-8.
- Pedersen, S. S.; Denollet, J.; Ong, A.; Serruys, W.; Erdman, R.; Van-donburg, R. (2007), "Impaired health status in type-D patients following PCI in the drug-eluting stent era", *International Journal Cardiology*, 114, 358-65.
- Pelle, A. J.; Denollet, J.; Zwislter, A.; Pedersen, S. S. (2009), "Overlap and distinctiveness of psychological risk factors in patients with ischemic heart disease and chronic heart failure: Are we there yet?", *J Affect Disord*; 113(1-2): 150-6.
- Rozanski, A.; Blumenthal, J. A. & Kaplan, J. (1999), "Impact of psychological factors on the pathogenesis of cardiovascular disease and implications for therapy", *Circulation*, 99, 2192-2217.
- Sarafino, E. P. (2002), "Health psychology. 4th ed. Philadelphia: Wiley and sons", 42-8.
- Smeltzer, S. C.; Bare, B. G. (2004), *Medical-Surgical Nursing*, 0 th Ed,Philadelphia: Lippincott Williams & Wilking Co.
- Sher, L. (2005), "Type D personality: the heart, stress, and cortisol", *Quart J Med*; 98:323-9.
- Williams, L.; O'Connor, R. C.; Christopher, A.; Ferguson, E.; Sheehy, N.; Madeleine, A. (2008), "Type-D personality mechanisms of effect: The role of health-related behavior and social support", *J Psychosom Res*; 64(1): 63-9.